

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Erdogan Haxhibeqiri i Emine Kaqiku, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujar Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca O. K. "K. R." Sh.a. iz P., protiv tuženika Autoritet Kosova za konkurenciju, radi poništenja odluke tuženika br... od ... godine, odlučujući o zahtevu tuženika za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv presude Apelacionog suda UŽ.AA.br.267/2018 od 13.12.2018 godine, na sednici veća održanoj dana 16.04.2019 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev tuženika Autoriteta Kosova za konkurenciju, za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnet protiv presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.267/2018 od 13.12.2018 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.267/2018 od 13.12.2018 godine odbijena je kao neosnovana žalba tuženika Autoriteta Kosova za konkurenciju izjavljena protiv presude upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.1107/17 od 26.03.2018 godine, kojom je usvojen kao osnovan tužbeni zahtev tužioca, ukinuta je odluka tuženika Autoriteta Kosova za konkurenciju br... od ... godine i tužioc je oslobođen upravne kazne od 100.000 eura (stohiljada eura) izrečene od strane tuženika.

Tuženik je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.267/2018 od 13.12.2018 godine. Navodi da je osporena presuda doneta usled povreda materijalnog prava i povrede odredaba postupka. Predložio je da se zahtev usvoji i da se osporena presuda Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.267/2018 od 13.12.2018 godine ukine, da se donese meritorna odluka od strane ovog suda ili da se predmet vrati na ponovno razmatranje i odlučivanje Apelacionom sudu.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporene presude, navoda iz zahteva tuženika za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je osporenom presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.267/2018 od 13.12.2018 godine odbijena kao neosnovana žalba tuženika Autoriteta Kosova za konkurenciju izjavljena protiv presude upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.1107/17 od 26.03.2018 godine, kojom je usvojen kao osnovan tužbeni zahtev tužioca, ukinuta je odluka tuženika Autoriteta Kosova za konkurenciju br... od ... godine i tužioc je oslobođen upravne kazne od 100.000 eura (stohiljada eura) izrečene od strane tuženika.

Naime, presudom upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.1107/17 od 26.03.2018 godine, u stavu I iste, usvojen je zahtev tužioca, O. K. "K. R." Sh.a. za ponavljanje postupka. U stavu II presude ukinuta je presuda tog suda A.br.164/11 od 12.02.2014 godine, dok je u stavu III presude poništena odluka tuženika Autoriteta Kosova za Konkurenciju br... od ... godine, i tužioc je oslobođen od administrativne kazne u iznosu od 100.000 (sto hiljada) evra. Ova presuda prvostepenog suda potvrđena je presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.267/2018 od 13.12.2018 godine.

Odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporene presude i nakon razmatranja navoda iz zahteva, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tuženika i potvrdio prvostepenu presudu. Pravni stav Apelacionog suda je u potpunosti prihvatio i ovaj Sud, sobzirom da osporena presuda nije zahvaćena povredama na koje se tuženik poziva u svom zahtevu.

Tuženik u svom zahtevu navodi da je prvostepeni sud učinio bitne povrede odredbe člana 182 ZPP, obzirom da nije analizirao dokaze svaki ponaosob niti recipročno, a što je bitno uticalo na utvrđenje spornih činjenica. Dalje navodi da presuda sadrži nedostatke zbog kojih se nisu mogle ispitati odlučne činjenice, a izreka presude je nejasna i kontradiktorna a razlozi suprotni dokazima koji se nalaze u spisima predmeta, aludirajući na povrede iz člana 182.1 ZPP koje smatra od uticaja na konstataciju da se radilo o pogrešnom i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju. Isto tako, navodi i povrede materijalnog prava iz člana 3.2 Zakona br.2004/36 o Zaštiti konkurencije, obzirom da je na pogrešno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primenjeno i materijalno pravo.

Oko navoda o bitnim povredama odredbi postupka, tuženik stavlja poseban naglasak na bitne povrede koje je učinio prvostepeni sud bez jasnijih navoda o eventualnim povredam od strane drugostepenog suda. Član 24 ZUS propisuje da protiv pravosnažnih odluka nadležnog

drugostepenog suda, stranka može podneti Vrhovnom sudu zahtev za ponovno preispitivanje sudske odluke. Međutim, tuženik u svom zahtevu osporava presudu apelacionog suda, dok u njegovom obrazloženju pominje povrede koje je učinio prvostepeni sud. Član 53 istog zakona propisuje da sud rešava o zahtevu, ali da pobijanu presudu ispituje samo u granicama zahteva. I pored toga, veće ovog suda ceni da je drugostepeni sud dao dovoljno pravnih razloga koji se tiču pravnog stava prvostepenog suda vezanim za bitne povrede navedenih u zahtevu tuženika.

Ovaj sud je utvrdio da su neosnovani su navodi tuženika o povredama materijalnog prava, odnosno Zakona br.2004/36 o zaštiti konkurencije. Tačnije, sporna odluka tuženog br... od ... godine, u stavu III izreke vezane za izrečenu upravnu kaznu u iznosu od 100.000 evra, poziva se na član 35.1 (e) Zakona o konkurenciji. Najbitniji uslovi predviđeni ovim članom koji se tiču izricanja upravne kazne bilo kojeg preduzeća jeste izvršenje, primena tj. konačno izvršenje sporazuma ili prakse o kojoj je reč. Ocenjujući dokaze koji se nalaze u spisima predmeta, ovaj sud je utvrdio da ne postoji nijedan dokaz koji bi potvrdio da je tuženik tokom upravnog postupka dokazao da je sporni sporazum izvršen, primenjen ili pak neki drugi slučaj. S toga, obzirom da nisu ispunjeni najbitniji uslovi za određivanje upravne kazne, a na osnovu gore navedene zakonske odredbe, ovaj Sud smatra da u ovom upravnom sporu ne postoje povrede materijalnog prava.

Sa svega napred navedenog, Vrhovni sud je našao da su navodi u zahtevu tuženika za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporena presuda drugostepenog suda je jasna i razumljiva. U obrazloženju osporene presude je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tuženika.

Sa iznetog, a na osnovu članu 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 16.04.2019, UZVP-ARJ.br.50/2019

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić